

[Chr. Nielsen.]

vandet være af *god beskaffenhed*. Der er vel næppe noget menneske, der vil mene, at vandet lige udenfor dette hus kan få prædikatet „god beskaffenhed“. Vedtagelsen af denne bestemmelse vil i virkeligheden betyde, såfremt der da ikke også i dette tilfælde skal gives dispensationer — jeg forstår jo, at man allerede på forhånd, inden loven er vedtaget, er indstillet på, at der må gives en lang række dispensationer —, at ministeren med loven i hånd kan påbyde Københavns kommune nu at få bragt disse forhold i orden, og det vil givetvis for hovedstaden være meget betydningsfuldt. Jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Severin Hansen i alle de kritiske bemærkninger, han har fremført angående Gammel Strand, men jeg synes dog, jeg i den forbindelse vil fortælle det ærede medlem, at det fritager ikke helt socialdemokratiet for en del af ansvaret, at der tilfældigvis sidder en konservativ borgmester for magistratens 1. afdeling. Det er rigtigt, at torvevæsenet sorterer under borgmester Bindslev, men det er lige så rigtigt — hvad det ærede medlem måske ikke ved —, at borgerrepræsentationen til enhver tid kan give direktiver til de enkelte magistratsafdelinger. Da socialdemokratiet som bekendt i 33 år har haft flertallet i magistraten og i budgetudvalget og — på nær perioden 1946—50 — også har haft flertallet i borgerrepræsentationen, havde der været god anledning for socialdemokratiet til at bruge dette flertal til at skabe ordnede forhold for fisketorvets vedkommende.

Jeg skal som sagt ikke knytte mange bemærkninger til lovforslaget, da jeg finder, at det opfylder de krav, som forbrugerne med rette kan stille. Jeg har blot en enkelt bemærkning i forbindelse med § 17. Når ministeren givetvis har lagt et stort stykke arbejde i dette at sikre forbrugerne den bedst mulige kvalitet af fisk, melder sig uægtelig det spørgsmål, hvad der videre skal ske på dette område. Som bekendt findes der en ting mere, der har interesse for forbrugerne, og det er spørgsmålet om prisen. Her har vi gang på gang været stillet overfor en række uhyrligheder, navnlig den kolossale forskel, der er mellem de priser, fiskerne opnår, og de priser, forbrugerne må betale. Ministeren skal nu ifølge § 17 have ugentlige rapporter fra opkøberne. Det kan være udmærket for at få det bedst mulige statistiske materiale frem; men det ville sikkert være i høj grad gavnligt for det næste fremstød, som må gå ud på at sikre ordnede prisforhold for forbrugerne, hvis man for-

uden at skulle indsende fortegnelser over sine opkøb også blev forpligtet til at anføre den pris, man har måttet betale for sine opkøb. Derved kunne ministeriet skaffe sig et godt grundlag for det videre arbejde med at sikre forbrugerne en rimelig pris for fisken. Jeg tænker her på, at hvis man gennem nogle år indsamler et materiale, som viser de uhyrlige prisforskelle, der består mellem havnenes og butikernes priser, vil det givetvis blive et fortjenstfuldt område for ministeren at sætte ind på.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for de fremsatte udtalelser. Jeg kan ikke sige, at de ærede ordførere med udelt velvilje gav udtryk for begejstring for det lovforslag, som jeg her har fremsat. Fra flere sider kommer en række betænkeligheder til orde, en række betænkeligheder, som jeg nu tror vil vise sig at være ret ubegrundede, når vi kommer til at se lidt nærmere på forholdene under et udvalgsarbejde.

Jeg vil gerne tilstå, at det måske har været forkert af mig at fremsætte et så gennemarbejdet forslag for det høje lands-ting, som jeg har gjort. Jeg indrømmer, at det er meget omfattende med de mange kapitler og med ialt 48 paragraffer, hvoraf en hel del er meget detaljeret udformet. Det havde været ulige lettere, hvis jeg var mødt med et lovforslag med, skal vi sige 5—10 paragraffer, som knapt og koncist sagde nogle ganske bestemte ting og så iøvrigt gav ministeren en række bemyndigelser til at udforme og gennemføre lovens bestemmelser. Jeg ville tro, at jeg sammen med mine medarbejdere, også indenfor det danske fiskerierhverv, kunne have lavet et sådant lovforslag om kontrol med fisk og fiskevarer på måske 10—12 paragraffer, hvis jeg var gået ud fra det samme princip, som er nedlagt i loven om kontrol med udførsel af frisk frugt og i loven om kontrol med udførsel af friske danske grønsager. Disse to love er jo gennemført også her i det høje ting for et årstid siden og såvidt mig bekendt uden særlig beklagende taler over bemyndigelser til ministeren af den art, som man vel ikke helt kan undgå at høre dels af det ærede medlem hr. Jens Jensen, dels af det ærede medlem hr. P. A. Poulsen. Når jeg har valgt at fremsætte lovforslaget på den måde, som det her er sket, er det for at vise alle sider ved et sådant arbejde, vise hvad der skal til for at forme en række nødvendige bestemmelser, for at kunne ophæve en række af de bekendtgørelser, som tid efter anden er